

blevet af så ringe værdi, at den kun vil kunne genopbygges med meget store økonomiske ofre.

Ved den foreslåede nyordning er hovedvægten derfor lagt på *et effektivt hjælpekorps bestående af udrykningskolonner*. Disse kolonner skal navnlig yde hjælp ved større angreb, medens værnet overfor mindre angreb skal være kommunernes sædvanlige katastrofehjælp udbygget efter krigens erfaringer og kombineret med en egenbeskyttelse fra befolkningens side.

Ud fra erfaringerne fra krigsårene har man endvidere ved lovforslaget tilstræbt en skarpere sondring indenfor det lokale civilforsvar mellem de statslige og de kommunale opgaver, og man har søgt gennemført en ordning, hvorefter *kommunerne kun skal afholde udgifterne ved kommunale opgaver*, og hvorefter også administrationen af disse opgaver tilkommer kommunale organer.

Endelig har det været et hovedsynspunkt, at civilforsvarets organisation må anlægges så elastisk som muligt, således at civilforsvaret kan udbygges i det omfang, det til enhver tid anses for nødvendigt. Lovforslaget har derfor ligesom den gældende luftværnslovgivning i vidt omfang karakter af en *rammelov*.“

Om *udgifterne* ved den foreslåede ordning udtalte ministeren:

„Gennemførelsen af den foreslåede ordning vil uundgåelig medføre ret væsentlige udgifter for det offentlige. Efter den hidtidige ordning er udgifterne blevet delt mellem stat og kommune, men efterhånden har staten overtaget den største del af udgifterne. Efter lovforslaget skal *kommunerne kun bære udgifter, der står i forbindelse med civilforsvarscommissionernes foranstaltninger*, men der er yderligere hjemmel til, at der vil kunne ydes kommunerne et vist *statstilskud* til disse foranstaltninger og herunder navnlig til anlægsudgifter.

Størrelsen af de udgifter, der vil komme til at påhvile staten, kan kun angives meget skønsmæssigt, men luftværnsudvalget har opstillet et overslag, hvorefter udgiften for staten skulle komme til at andrage mellem 10 mill. og 13 mill. kr. årlig. Hertil vil dog komme eengangsudgifter til et beløb af ca. 113 mill. kr., men disse udgifter vil naturligvis kunne fordeles over flere eller færre år.“

Lovforslaget gjordes ved 1. behandling i folketinget til genstand for en indgående debat. Indstillingen overfor det var overvejende velvillig, idet dog ordførerne for det radikale venstre, Danmarks kommunistiske parti og Danmarks retsforbund rettede kritiske bemærkninger mod såvel principper som enkeltheder i lovforslaget.

I det udvalg, som fik sagen til behandling, indstillede socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og Dan-